

— Az utcákon a gázvilágítást egy darabig még fenttarthatjuk, valamint a magánhelyiségekben is, de persze kisebb nyomással, mert valamennyi fánk van és az érkező szállítmányokból is kapunk pótlást.

Arra a kérdésünkre, hogy meddig szünetel a villanyvilágítás, Pongrácz igazgató ezt válaszolta:

— Legalább egy hétig, mert értesülésem szerint a legközelebbi szénszállítmányok csak a jövő hét végén érkeznek.

Elmondta még az igazgató, hogy arra az esetre, ha szénkészlet egyáltalában nem érkezik, a közvilágításnak egészen redukált mértékben való fenttartására kénytelen lesz a város a magántulajdonosok szénkészleteiből rekvirálni.

Azt a szénmennyiséget, amiből most még telik valami világításra, valósággal úgy kellett már összesöpörni.

A közeljövőre való kilátásaink tehát nem a legszebbek!

Bécsi vélemény a magyar királyság visszaállításáról.

— Csak a munkásság és polgárság mentheti meg az osztrák köztársaságot. —

A *Der Neue Tag* írja: A magyar nemzeti hadsereg bevonult Budapestre. A magyar köztársaság napjai megvannak számlálva. Magyarország ismét királyság lesz. Tévedés volna azt állítani, hogy ez Ausztriát nem érinti közvetlenül. Magyarország királyság lesz és nem fog azzal megelégedni, hogy Nyugatmagyarországot megtartsa, hanem még arra is fog törekedni, hogy az osztrák köztársaságot megsemmisítse.

Ausztria nyugodtan nézhetne szembe ezzel a veszéllyel, ha csak külső ellenségek fenyegetnék, de belső ellenségek is fenyegetik. Nagy azoknak a száma, akiknek a régi monarchia hatalmat, pénzt, címet, rangot és befolyást jelent. A szigorú békefeltételek ezenkívül az elégedetlenség számát is növelték. Most a munkásságon és a középosztályon van a sor, hogy kettőzött erővel dolgozzanak, nehogy a köztársaság valamiképpen kompromittálva legyen.

Nagyon sok ostobaságot követtek el a munkások, amidőn egy demokrata köztársasággal nem elégedtek meg és egy tisztára szocialista köztársaságot követelnek. Ebben a tekintetben a szociáldemokraták vezettek, akik radikális eljárásukkal elérték azt, hogy már azok is, akik egy császári Ausztriáról még hallani sem akartak, most a köztársaság kimondott ellenségei. Még nem késő. Polgárok és munkások közösen megmenthetik a köztársaságot. A munkások az által, ha minden utópiáról lemondanak és az osztályuralom helyére az igazi demokrácia uralmát helyezik, a polgárok pedig az által, ha a vezetést átveszik és tudásukat a demokrácia szolgálatába állítják és a gazdasági életnek igazi szociális reformokkal erőt és méltóságot adnak. Csak így lehet a köztársaság a szabadság és az igazi demokratikus rend helye, csak így maradhat meg az osztrák köztársaság. (Fővezérlet Sajtóosztály.)

Huszár Károlyt jelölték a miniszterelnökségre.

— A pártok állásfoglalása. — Részletek az antant jegyzékéből. —

(Saját tudósítónktól.) Friedrich István miniszterelnök, mint a *Delmagyarország* közölte, az antant jegyzékének hatása alatt lemondott a miniszterelnökségről. De föltételes. Csak arra az esetre, ha az antant azonnal kötelező ígéretet tesz, hogy elismer olyan kormányt, amelynek élén a keresztényblokk pártjának egy tagja áll. Ez esetben hajlandó a koncentrációs kabinetben elvállalni a közoktatástügyi tárcát. Ezzel szemben Friedrichnek föltétlenül le kell mondania, mert ő békés egyezség létesítésére alkalmatlan. Friedrich nem szabhat az antantnak föltételeket. Az antant jegyzéke, sajnos, ugyanis érezhető gunnyal céloz Friedrich egykodaadó munkatársának és hívének, Rubineknek minapi külpolitikai fejtegetésére, amelyben a miniszter ur tulságosan nagyokat talált mondani.

Friedrich kijelentése után a minisztertanács Huszár Károlyt deszignálta miniszterelnöknek, aki vállalkozott is a kabinetalakításra.

Huszár Károly megkezdte tárgyalásait a pártokkal. Jelölését bejelentették Clarknek, az antant megbízottjának is, akinél értekezletre gyűltek össze meghívott politikusok. Clarknél a pártvezérek nyilatkoztak arról, hogy elfogadják-e Huszár Károly deszignálását, vagy nem. A keresztényblokk s a kisgazdapárt (ugy a nagyatádi, mint a sokorópátkai) hozzájárultak Huszár jelöléséhez, Lovász szintén, de csak oly föltétellel, hogy az új kormányelnök fogadja el a liberális nemzeti párt ismert hat pontját és azokat valósítsa is meg.

Bárczy István, a demokrata-párt kiküldötte nem fogadja el miniszterelnöknek Huszárt, mert nem látja benne azt a garanciát, amelyet gróf Apponyi személyében látnának az összes ellenzéki pártok. Garami Ernő, a szociáldemokrata-párt képviselője szintén Huszár Károly ellen nyilatkozott, mert Huszár miniszterelnöksége, mint mondotta, csak folytatását jelentené a Friedrich-rezsimnek. Giesswein Sándor, a különálló keresztényszocialista-párt vezére Apponyit mondotta a legalkalmasabbnak a miniszterelnökségre, de hozzájárul Huszár kormányelnökségéhez, ha annak személyét a többi párt is elfogadja.

Huszár Károly nyilatkozik a maga jelöltségéről, még pedig nagyon optimisztikusan. Ugy véli, hogy sikerül valamennyi párt támogatását megnyernie. Csak átmenetinek tartaná természetesen a maga kormányát, amely csupán a választásokat, a nemzetgyűlés összehívását intézné el.

Sir George Clark nevezetes jegyzéke bevezető üdvözlő szavak után a következőket mondja: Magyarországnak béke kell, a szövetségeseknek béke kell; Európának békére van szüksége. De békét csak oly föltételek mellett lehet kötni, amelyek garanciákat nyújtanak a tartósságra is. Ezért a nagy nemzetek el vannak tökéltve arra, hogy sohasem fogják tűrni valamely egyén, államférfi vagy párt olyan politikáját, amely ilyen konflagrációhoz vezet. Ezért a szövetségesek azt mondják, ha Magyarország békét akar velük, biztosítva kell lennie arra nézve, hogy az időszaki kormány, amellyel megkezdik a béketárgyalásokat, nemcsak a nagy politikai eszme-

irányokat, hanem az állam érletbevágó érdekeit is jogosan képviseli, ennek olyan kormányának kell lennie, amely magában már biztosítéka a teljes szabadságnak és a választási pártatlanságnak, mert ezeknek a választásoknak az eredményétől függ Magyarország jövő alkotmánya. A szövetségesek nem akarnak Magyarországra kényszeríteni egy olyan kormányt, amely ellentétben áll a magyar nép általános óhajaival.

Az a föltevés, amelyet hallottam, hogy ők ellene vannak a keresztény nemzeti iránynak, amely jelenleg lelkesíti Magyarországot, — teljesen alaptalan. Csak azt követelik, hogy az egész népek egyenlő lehetősége legyen véleményének szabad nyilvánítására és az eszerint való szavazásra. A kormánynak biztosítani kell egy szabad, részrehajlatlan és demokratikus választást. Bármily nagy is egy párt többsége az országban, a szövetségesek követelik, hogy a kisebbségek is képviselve legyenek abban az időleges kormányzatban, amelynek feladata annak a hidnak a megépítése, amelyen Magyarország abból a pösványból és ingoványból, amelyben ma csaknem elmerült, átmehessen arra az utra, mely eleinte ugyan szűk és köves, de egészséges és állandó alapokon nyugszik s amelyen az állandó békéhez és boldoguláshoz juthat el.

És itt hadd helyesbítsek két komoly félremagyarázást, amelyek egy nyilvános nyilatkozatban fordultak elő. Az első az, hogy a béke a szövetségesekre nézve talán még sügősebben szükséges, mint az önök országának. Kérem, ne ringassák magukat illúziókba ezen a ponton. Kétségtelen, hogy mi mindnyájan kívánjuk a békét, de a szövetségesek minden nehézség nélkül megbirkózhatnak azzal az aránylag csekély kényelmetlenséggel, ha Magyarországgal nem bírnának békét kötni. De vajjon mondhatjuk ezt Magyarországról? Kérdezzék meg a pénzügyminisztert, kérdezzék a háziasszonyt, aki nem tud sőt vásárolni.

A második félreértés, mintha a szövetségesek beleakarnának avatkozni Magyarország belügyeibe. Ez nem így van. Az antant csak biztosítékot akar egy pártatlan, szabad, demokratikus választásra.

Az ideiglenes kormány, amelyet önöknek megalkotni hivatásuk volna, olyan kormány, amely alkotmányosságánál fogva kizárja a pártpolitikát. Épp azért nemcsak együgyű dolog lett volna, hanem nagy hiba is az én részemről arra gondolni, hogy Magyarország politikáját ebben az irányban befolyásoljam. De én nem tehetek többet. Minden nemzetnek a politikája annak önön kezében van és meghozza a maga jutalmát vagy büntetését. Éppen úgy megkísérelhetném egy gleccsért föltartóztatni, mint egy egész népet visszatartani az öngyilkosságtól. Sajnálatom egyszerűen egy vitéz és tisztességes nép áldozatainak és kikerülhetetlen szenvedéseinek szól. A magyaroknak maguknak kell megtalálniuk a kivezető utat és én még mindig bízom, hogy meg is fogják találni. Az a jellem, mely eltöltötte önöket tegnap, át fogja önöket segíteni ma vagy holnap a krízisen.

GAMBRINUS-BÜFFÉ

Szeged, Feketesas-utca.

Keleti-palota. ☎ Telefon 836.

Meleg ételek, reggelik és vacsorák. ☞ Világhírű Szent István dupla malátasör.

☛ Tiszta, szolid és figyelmes kiszolgálás. ☛